

Officereskolen; her er taget Hensyn til, at unge Mænd skulle kunne forberede sig i andre Dele af Landet, at de skulle kunne aflægge Prøve andre Steder i Landet, uden at behøve at komme til Kjøbenhavn. Der er ogsaa taget Hensyn til, at de unge Mænd kunne forberede sig og aflægge Prøve i enkelte Fag, og da fortsætte deres Studier for at kunne aflægge Prøven i de andre Fag. Alt dette er til Fordeel for dem, som ikke have Velstandens Fortrin, og som ikke systematisk kunne forberede sig. Det gjælder navnlig Bestemmelserne i § 89, som gaae ud paa, at ogsaa Andre end de, der have gennemgaaet den næstnyeste Klasse, kunne underkaste sig Afgangsprøven for denne Klasse. Derved er ogsaa taget Hensyn til, at unge Mænd kunne ønske at aflægge denne Prøve, forinden de tiltræde den praktiske Tjeneste, og, naar det længere henne i samme Paragraph hedder: Krigsministeren kan fritage for denne Prøve eller Dele af samme dem, som ved en anden af Landets Underviisningsanstalter have godtgjort fornøden Kundskab i de paagældende Fag, saa er det en Bestemmelse, som allerede nu tilbeels gjælder med Hensyn til Agangen til Højskolen og Universitetet — der kan man forberede sig ved forskjellige Skoler —, og det er med Hensyn til den Udvikling, som vil finde Sted, ganske vist ønskeligt, at man ikke tvinger Alle til at underkaste sig Prøven paa eet Sted; det kan ofte være overordentlig ubequem for den Enkelte at skulle gjøre det. Den frie Afgang til at aflægge Prøven til næstældste Klasse, som her aabnes, er ligesom og navnlig i de Ubemidlede Interesse. Paa samme Maade er der stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at en Deel af § 90 skal gaae ud, hvor det hedder: „Underviisningen i de Fag, der blive Gjenstand for Afgangsprøven, er fælles for Officerer af alle Vaaben. Ved Siden af denne fælles Underviisning kan der gives dem, der ønske det, Afgang til Underviisning i særlige Fag, som ikke falde ind under Prøven“. Man har derved haft for Sie, at der kan være unge Officerer, hvis Forberedelse har været mangelfuld, som i enkelte Retninger staae tilbage for deres Kammerater, og altsaa kunne erhverve sig, hvad der mangler dem,

ved ved Siden af de obligate og nødvendige Studier at fortsætte de almindelige. Man har ganske vist ogsaa tænkt paa, at der bør kunne gives de unge Mænd, der forberede sig paa tekniske Studier og for at gaae videre i reen videnskabelig Retning, Leilighed dertil i næstældste Klasse. Det næstsidste Stykke af § 90, der lyder saaledes: „Efter Afgangsprøven gives der, saavidt Omstændighederne tillade det, de Elever, som have bestaaet Prøven, Afgang til Forsættelse til det Vaaben, i hvilket de ønske fremtidigt at tjene“, er en Bestemmelse, der er sat ind, for at de unge Mænd, naar de have tilendbragt deres Studier og aflagt deres Prøve, da skulle kunne blive forsatte til et andet Vaaben end det, som de oprindeligen tilhørte; det er en Opmuntring, man bør give disse unge Mænd, at, naar de ved deres Studier have overbeviist sig om, at de ere bedre skikede f. Ex. for Artilleriet end for Infanteriet, de da kunne komme til at tilhøre Artilleriet. Hensigten er, at de skulle kunne vælge det Vaaben, som de i Fremtiden ville tilhøre; det er Noget, som allerede nu finder Sted, og som kun har været glemt tidligere i denne Paragraph. De samme Bemærkninger gjælde de Forandringer, som ere foretagne med § 92. Hensigten dermed er, at de yngre Befalingsmænd, Secondlieutenanter eller Corporaler, som ere gaaede hjem, fordi de ikke ønskede fremdeles at forberede sig for den militære Løbebane, dog, naar de senere skulde forandre deres Beslutning og ønske at gjenoptage deres Studier, kunne faae Leilighed dertil. Jeg skal altsaa i Almindelighed gjen tage den Bemærkning, at de Forandringer, som med mit Samtykke ere blevne foretagne i Landsktinget med Hensyn til Ordningen i Officereskolen, ere efter min Mening ligesaa mange Forbebringere. Jeg skal henholde mig til, hvad den ærede Ordfører hittede om Forslaget Nr. 9 med Hensyn til Forsremmelse fra Lieutenant til Capitain. Aldersgrændsebestemmelserne, der ere blevne optagne som § 124, har jeg, som det er det høie Thing be kendt, altid meget bestemt holdt paa. Jeg betragter det som et Livsspørgsmaal for denne Lov, at Aldersgrændsebestemmelserne findes deri, og da de nu, efterat denne Paragraph var bleven